En kreativ naturfotograf söker mönster

Det är inte främst de stora panoramautsikterna, djuren eller vackra blommorna som lockar naturfotografen Elisabeth Liljenberg. Nej hon söker grafiken i det vilda; ljuset, mönstret, färgen och formen.

0 0 0 AA Öka text-storleken

RÖETVED Måndag 03.00

Elisabeth Liljenberg är ute och fotograferar varje dag.

FOTO: TOMMY SVENSSON

Hon har gjort mycket i livet, innan hon landade i Skåne och fick en ny karriär bakom kameralinsen. Elisabeth Liljenberg ger sig ut mest varje dag med sin kamera. För att få uppleva naturen, hitta mönster och må bra.

– Utgångspunkten här i norra Skåne är fantastisk.

I huset gapar väggarna tomma, en utställning i Skanör har precis avslutats och bilderna är på väg hem igen. Elisabeth och maken Håkan, som specialiserat sig på att fotografera kronhjortar, ställer gärna ut tillsammans. Deras bilder kompletterar varandra, menar Elisabeth.

– Jag tar sällan bilder på ett djur eller en blomma rakt upp och ner. Jag vill hellre hitta spänningen i det vilda, det som kallas kreativt naturfotografi.

Livet som pensionär är gott, Elisabeth ångrar inte att hon gick i förtid. Ändå har hon varit en som jobbat mycket och som skiftat utsiktspunkt ofta.

– I perioder har jag rest över hela Europa och i USA, och jag vill gärna lära nytt, jag tycker om att utmana mig själv.

Hon var en hästflicka som ung och är väl närmare en hästtant nu då, eftersom hon fortfarande rider. Hon ler lite. Djur och natur har alltid legat nära hjärtat, så att yrkeslivet blev inriktat på naturvetenskapen förvånade ingen.

Som biomedicinsk analytiker har Elisabeth gjort mycket. Efter en tids forskning på universitetet kom hon till Skåne, till Skillinge på Österlen, med sin dåvarande man, och fick jobb på en läkarstation.

– Det fanns inte så mycket att välja på. Vi levde lite grönavågen-liv med små barn på en avstyckad gård och hade bara rinnande kallt vatten och mulltoa. Rören frös på vintern och man fick åka skidor in till Skillinge för att handla.

Runt 1980 kom chansen. Ett erbjudande om att vara med och starta patologin i Karlskrona. Elisabeth var med om att bygga verksamheten från ingenting.

– Det var riktigt roligt, vi gjorde allt från att beställa labbänkarna till att se till att arbetet fungerade.

Hon var kvar i fyra år innan hon återsåg Skåne, och ett jobb på tandläkarhögskolans forskningsavdelning. Därefter kom ytterligare ett erbjudande om att bygga ett helt nytt labb, nu i helt ny bransch.

– Det var på Sveriges största grossist till plantskolor i Veberöd, och vi byggde upp ett helt nytt växtlaboratorium för mikroförökning av svenska plantskoleväxter.

Det var skoj ett tag och sedan fick hon nog. Hon är en sådan person, säger hon krasst, som vill vidare. Hon hoppade på säljjobb inom medicinsk forskningsutrustning och reste runt halva Europa och senare till USA. Hon fortsatte att jobba med företagets affärsutveckling och fick resa ännu mera.

– Men jag såg mest motorvägar och tråkiga hotellrum. Det är inte alls så glamoröst som det kan låta. Någon gång kunde jag ta med barnen och stanna över en helg, men mest var det stressigt och slitigt.

Hon landade åter i Skåne, och avslutade karriären på MAS med biomedicinsk analys. Cirkeln slöts på något sätt.

Och nu, som pensionär, återser hon landsbygden. Röetved, en by där man välkomnas som utbölling, säger hon. En by där hennes stora passion för fotograferandet har återuppväckts. Hon kom in i det från konstens sida, med flera konstnärer i släkten och en blick lagd åt det hållet.

– Det var under en dykning utanför Kullen, där vi dök in i en grotta och ljuset tillsammans med fallande öronmaneter såg ut som en stjärnhimmel, som jag såg "Bilden" och genast skaffade mig en undervattenskamera.

Men det var när hon fick en landkamera i handen som allt lossade.

Nu har hon nästan alltid kameran med, söker efter former och ljus. Tillsammans med maken skriver hon på en bok, hon föreläser om kreativt naturfoto på olika fotofestivaler, är engagerad i Foto Natura och BioFoto Syd, reser på fotoresor, skriver artiklar. Vinner en och annan tävling. Nu är det nattfotografering som står på agendan, efter en utbildning i Spanien.

– Vi är ju pensionärer, så vi kan lägga hur mycket tid som helst på detta. Och det gör vi också.

TAGGAR:
A. Fotografeingen, A. Hon, Ansel Adams, Asien, Bangladesh, Biofoto-Syd, Brutus Östling, Danmark, David Doubilet, Elisabeth Liljenberg, Foto Natura, Håkan Liljenberg, Karlskrona, Kiruna, Kullen, Nepal, Norge, Röetved, Sinnlahamn, Skanör, Skillinge, Skåne, Spanien, Veberöd, Österlen, Familj & Vänner.

Vill du ha mer i pension?
Sänkta pensionsavgifter kan ge dig 10,000-tals kronor högre pension.
www.Pensiono.se

Hitler krossat Sverige
Planer på förodande Hitler-attack 1943. Läs allt om fruktad invasion.
www.kingsmyter.nu

MATERNASS BÖRJA MATERNASS HÄR »

FAKTA

Elisabeth Liljenberg

Bor: i Röetved, men har bott på flera håll från Kiruna till Sinnlahamn.

Ålder: 64 år.

Familj: Maken Håkan, likväl naturfotograf som specialiserat sig på kronhjortar, tre barn från tidigare äktenskap, två barnbarn och ett tredje på väg.

Yrke: Biomedicinsk analytiker, har jobbat som säljare och affärsutvecklare inom läkemedelsbranschen, byggt nya labb på patologen i Karlskrona och hos växtförädlingsgrossist.

Fritid: Fotografera. Ridia, har egen häst. Trädgård. Resa, gärna till Asien - alltid för att fotografera och gärna för att dykna. Har i år varit i Nepal, Bangladesh, Norge och snart Danmark och USA.

Fotograferingen: Är kreativ naturfotograf, söker grafiska mönster och annorlunda exponeringar i naturen. Ställer ut, föreläser och planerar en bok med maken Håkan. Kom tvåa i tidskriften Vi:s tävling nyligen om bästa trädbild.

Förebilder: Brutus Östling är en inspirationskälla. Inom undervattenfotograferandet är det David Doubilet. Och så Ansel Adams som har en fantastisk serie bilder från Klippiga bergen i början av förra seklet.

Hemsida: www.elisabergphotoset.com